Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25974
Copyright: Admont, Benediktinerstift

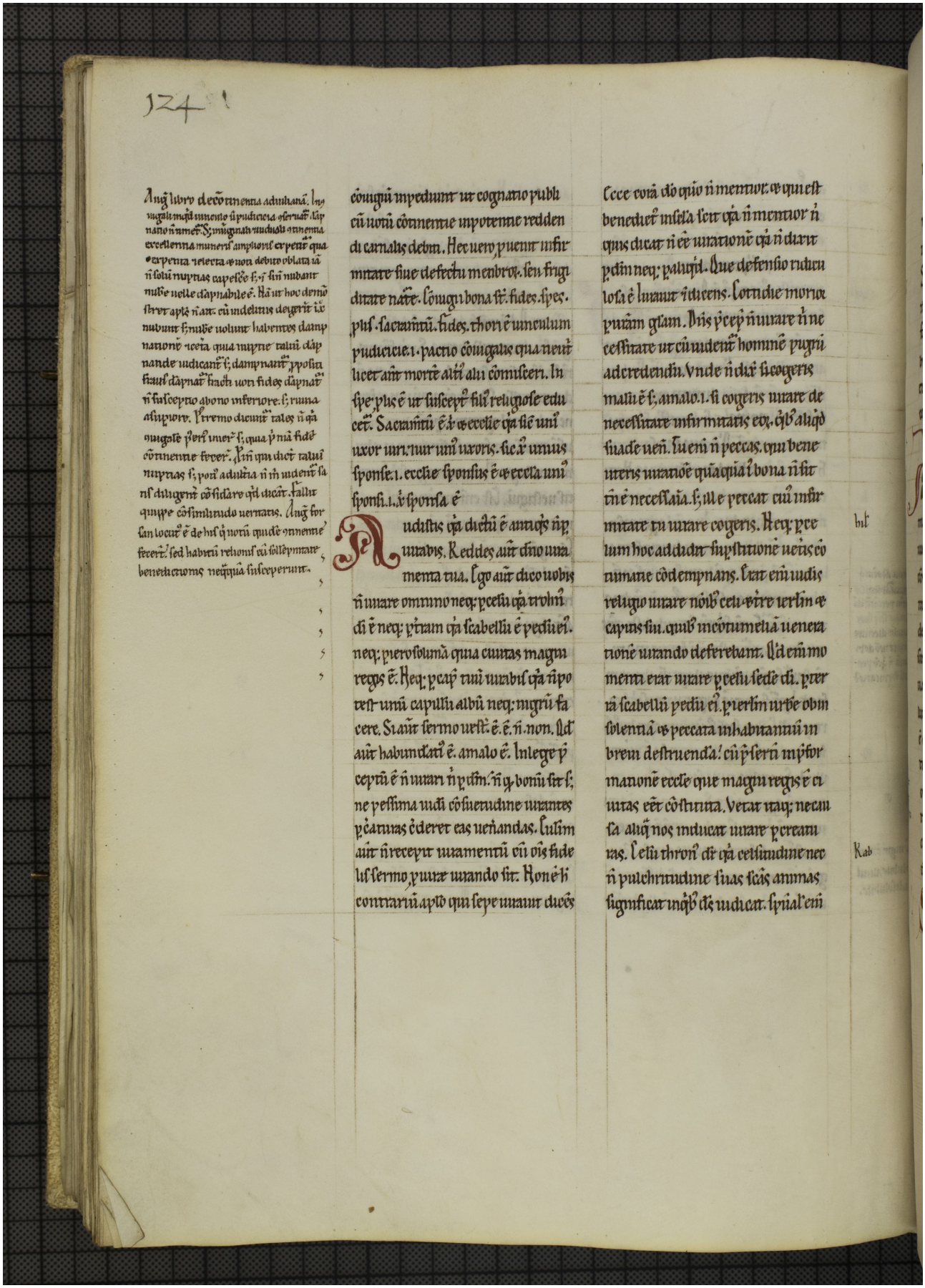

124

Aug libro de cõtinentia adulterinã. Inpugnat magis uinentes ũ publicera oferuat dãpnano ũ ameẗ. Si uero magnam uidetur continentia excellentia muneris amplioris expetit quam expetita relecta et non debito oblata iã ũ solui nupcias capesse f; ĩ sicut nubant nube nelle dãpnabile ẽ. Hã ut hoc demõstrer aplẗ ñ ait. cũ uidelicet desperit ĩ uuuunt f; nube uolunt habentes damnationẽ ideo quia nupcie talui dãpnande iudicant f; damnant ppolia fiant dãpnat fraci non fides dãpnat ñ suscepto abono inferiore. f; ruina alupiore. Premo dicunt tales ũ qã quigosle perit inter f; quia p nã fide cõtinentie fecer. Sin qm dicẗ talui nupcias f; poꝰ adulteria ũ in uidentur sanis diligent cõfidere qd dicat. fallit quippe cõsimilitudo uerbaris. Aug forsan locut ẽ de his q uotũ quidẽ continentie fecerẽ. sed habuerũ relionis cũ sollepmitate benedictionis neq quã suscepterunt.

cõiugũ impediunt ut cognatio publicũ uotũ cõtinentie impotentie reddendi carnalis debiti. Hec uero p uenit infirmitate siue defectu membrorũ. seu frigiditate natũ. Cõiugi bona sũt. fides. spes. plus. sacramentũ. fides. thori ẽ uinculum p uidicicie. 1. pactio cõiugalis qua uenit licet aut morte alterũ alii cõmisceri. In spe plus ẽ ut suscepẗ filii religiose educẽt. Sacramentũ ẽ à ecclie qã sic unũ uxor uiri. uir unũ uxoris. sic à unus sponse. 1. ecclie sponsus ẽ et ecclia unũ sponsi. 1. à sponsa ẽ

Audistis qã dictũ ẽ antiqis ñ iuratis. Reddes aut dño iuramenta tua. Ego aut dico uobis ñ iurare omnino neq: p celũ qã trono dei ẽ neq: p terram qã scabellũ ẽ pedũ eĩ. neq: p ierosolumã qua ciuitas magni regis ẽ. Neq: p caput tuũ iurabis qã ñ potes unũ capillũ albũ neq: nigrũ facere. Sit aut sermo uest. ẽ. ẽ. ñ. non. Id aut habundantiũ ẽ. amalo ẽ. In lege p ceptũ ẽ ñ iurari ñ p tũ. ñ q bonũ sit f; ne pessima uidi cõsuetudine iurantes p iuratas ederet eas uenandas. Sublim aut ñ receput iuramentũ cũ oĩs fidelis sermo p iure iurando sit. Non ẽ li contrariũ aplo qui sepe iurauit dicẗ

Ecce coram deo quod ñ mentior. et qui est benedictus in secla scit qã ñ mentior ñ quis dicat ñ ee iurationẽ qã ñ dixit p dtũ neq: paluqid. Que defensio iudicii sola ẽ luraut ĩ iudicio. Sortiche mortua p iuram glam. Dis p cep ñ iurare ñ necessitate ut cũ uidentur hominẽ p ipi adcredendũ. Vnde ñ dicit sic cogeris malũ ẽ f; amalo. 1. si cogeris iurare de necessitate infirmitatis eor. qlb aliqd suade ueñ. Sic enĩ ñ peccas. qm bene uteris iuratione quãqua ĩ bona ñ sit tñ ẽ necessaria. f; ille peccat cũ infirmitate tu iurare cogeris. Neq: preter hoc addidit sup stitione ueteris co iurare cõdempnans. Erat enĩ iudis religio iurare nõib celi terre ierlin et capitis sui. quib mcõtumeliã ueneratione iurando deferebant. Id enĩ momenti erat iurare p celũ sedẗ di. preterã scabellũ pedũ eĩ. p ierlim urbe obmisolenniã et peccata inhabitantũ in brem destruenda. cũ p sertũ mp formatione ecclie que magni regis ẽ ciuitas eẗ cõstituta. Verat iraq: necessa aliq nos inducat iurare p creaturas. Celũ throni dr qã celsitudine nec ñ pulchritudine suas scãs animas significat inqb dẽ iudicat. spiritalem

bis

Rab